

Karınca nereden biliyor?

Karıncanın toprağın altında tohum biriktirmesi başlı başına bir ibrettir. Bilimsel olarak da bazı hasatçı karıncaların birçok bitki türünün tohumlarını yer altındaki odacıklarda depoladığı bilinmektedir; hatta bir araştırmada Florida hasatçı karıncasının yuvalarında **20 familyadan en az 58 farklı tohum türü** tespit edilmiştir.

Hasatçı karıncaların toprak altındaki odacıkları, aslında birer **“uyuyan orman”** deposudur. Nemli toprak, her tohum için “uyan ve büyü” emridir. Eğer karınca müdahale etmezse, depoladığı rızkı yuvayı patlatan ve erzakları çürüten birer filiz ormanına dönüşür.

Karıncalar nemli toprakta tohumların filizlenip yuvayı bozmaması için genellikle tohumları ikiye bölerler.

Kişniş tohumu yapısı gereği ikiye bölünse bile filizlenme potansiyeline sahiptir. Karıncalar, bu özel tohumu dörde bölerek, tohumun filizlenme yeteneğini tamamen yok ederler.

Hangi tohum ikiye bölünürse ölür, hangisi ikiye bölünse de filizlenir, bunu hangi akılla hesaplayacak?

Küçücük bir karınca kişnişin iç yapısını nereden bilecek?

Ne laboratuvarı var, ne ziraat bilgisi, ne mikroskobu, ne de tecrübe defteri. Fakat yaptığı işte açık bir tedbir, ince bir ölçü ve şaşırtıcı bir hikmet görünüyor.

Demek ki karınca bunu kendi başına bilmiyor; ona bildiriliyor. Kendi aklıyla hesaplamıyor; ona fitrî bir program veriliyor. Nasıl arıya bal yapmayı, kuşa yuva kurmayı, bebeğe emmeyi öğreten Allah ise, karıncaya da rızkını saklamayı, tohumu ayırmayı ve çimlenmeye karşı tedbir almayı öğreten Allah’tır.